

for ofre for folkedrab. En national mindededag kan være en anledning for skoler og andre offentlige institutioner, frivillige organisationer og medier m.fl. til på denne særlige dag at sætte fokus på det jødiske holocaust, men også folkedrab som f.eks. de, der har fundet sted i Bosnien og Rwanda.

Spørgeren finder endvidere, at det nyoprettede Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier vil kunne yde betydelige og forskellige bidrag til markeringen af en national mindededag for ofre for folkedrab.

Svar (22/3 01)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er vigtigt, at vi aldrig glemmer holocaust. Dette enkle og klare standpunkt blev på ny understreget af Holocaust-konferencen i Stockholm den 26. – 28. januar 2000, hvor en lang række stats- og regeringschefer, herunder jeg selv, deltog. Og det blev også understreget i den politiske erklæring, der blev vedtaget på den europæiske konference i oktober 2000 til forbedrelse af Verdenskonferencen mod racisme, race-diskrimination, fremmedhad og intolerance, der afholdes i Durban i Sydafrika i august/sep-tember 2001.

Etableringen sidste år af Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier er et klart udtryk for regeringens og Folketingets vilje til at formidle viden om holocaust og minde om de millioner af mennesker, der blev ofre i dette folkedrab.

I slutterklæringen fra Stockholm-konferencen i januar 2000 opfordres staterne til på passende måde at holde holocaust i erindring, bl.a. ved afholdelse af en særlig dag til årlig minde herom. Den tanke og det ønske, som bærer forslaget om en national mindededag for ofre for folkedrab, kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

Men det vil ikke være tilstrækkeligt blot at proklamere en mindededag. Vi må også gøre os klart, hvad vi mener med det, og hvilken betydning en sådan symbolsk gestus kunne få. Jeg vil derfor opfordre Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier til nærmere at vurdere, hvorledes et sådant forslag vil kunne gennemføres i en dansk sammenhæng. Når centret har haft lejlighed til at overveje denne sag, vil regeringen

kunne tage stilling på et mere kvalificeret grundlag.

Spm. nr. S 1991

Til fødevareministeren (9/3 01) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Hvad vil ministeren gøre for at hindre, at EU's direktiv om at forbyde naturlige og sunde næringsstoffer bliver vedtaget?«

Begrundelse

Baggrunden er, at EU's kosttilskudsdirektiv kommer til behandling på et ministerrådsmøde. Direktivet kan få meget negative konsekvenser for befolkningens sundhedstilstand, og dermed også landets sundhedsudgifter, såfremt det vedtages, idet man vil indføre en positivliste, hvor tæt på 300 vitamin- og mineralstoffer ikke figurerer, og dermed reelt forbydes.

Svar (20/3 01)

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Der er endnu ikke fastsat fælles regler i EU for kosttilskud, dvs. at der gælder nationale regler i de enkelte EU-medlemslande.

I den gældende danske kosttilskudsbekendtgørelse er fastsat, hvilke vitaminer og mineraler der må anvendes i kosttilskud. Der er tale om 13 vitaminer og 11 mineraler, nemlig de stoffer for hvilke der er fastsat et anbefalet dagligt indtag. Det fremgår af den danske positivliste (Fortegnelse over tilsætningsstoffer til fødevarer), hvilke kemiske forbindelser der må anvendes som kilder til de ovennævnte vitaminer og mineraler. Samlet er der tale om ca. 120 kemiske forbindelser.

Kommissionens forslag til direktivet om kosttilskud vedrører de samme 13 vitaminer og 11 mineraler. I bilag 2 til direktivet er opstillet en positivliste for, hvilke kemiske forbindelser der må anvendes som kilder til de nævnte vitaminer og mineraler. I denne liste er opremset ca. 120 forskellige kemiske forbindelser.

En sammenligning af stofferne i positivlisten og i direktivforslagets bilag 2 viser en overvejen-